

Van den Bercken deelt liefde Händel

De jonge Nederlandse pianiste Daria van den Bercken is in de ban van Händel. Toen ze een jaar geleden voor het eerst diens pianowerken doorbladerde, was het liefde op het eerste gezicht.

Van den Bercken wil haar nieuwe liefde met iedereen delen. Als aanloop naar een cd-opname in januari gaat ze met Händels muziek de straat op, de kroegen in en bij mensen thuis langs. Het project wordt mede gefinancierd door particulieren en bedrijven die zich via internet kunnen inschrijven.

De pianiste laat haar visie op Händel natuurlijk ook gewoon in de concertzaal horen. Zaterdag hield ze in het Cruquius Museum het project ten doop.

Een enkel aanloopprobleem - Van den Bercken leek zich soms even te vergalopperen - verhulde niet dat de liefde wederzijds is. De combinatie van levenslustige energie en lichte weemoed, die Händel in zijn muziek wist te leggen, zijn Van den Bercken op het lijf geschreven. Prachtig reeg ze in de Chaconne in G-groot de zo verschillend gearde variaties aaneen.

De pianiste weet bovendien hoe ze een muzikale structuur moet ontrafelen. In de Suite in F-groot liet ze rijk versierde bovenstemmen klapwieken boven statig bewegende bassen. Verschillende stemmen leken in

Daria van den Bercken (piano) met werken van Händel, Beethoven, Debussy en Liszt. Gehoord: 12/11, Museum De Cruquius.

het Allegro met elkaar in een geanimeerd gesprek verwickeld. En in de afsluitende fuga wist Van den Bercken in thema en tegenmelodie zelfs verschillende persoonlijkheden te suggereren.

Een mooie vondst om Händels Suite in F-groot te koppelen aan Beethovens één na laatste pianosonate. Beide werken, hoe verschillend ook, delen hun opbouw en hun wat rapsodische karakter. Ook hier ging wel eens iets mis. Maar Van den Bercken trof de grilligheid en de spanning van Beethovens muziek prachtig. Met de componist zocht ze de uitersten.

Heel anders van aard zijn de 'Préludes' van Debussy. Van den Bercken overtuigde er beslist niet minder. Heldere contouren gingen samen met een rijk palet aan tussentinten, scherp getekende melodielijnen met atmosferische klankschilderingen. Het echte vuurwerk kwam aan het slot met de 'Rhapsodie Espagnole' van Liszt. Van den Bercken bracht het virtuoze, uitbundige stuk met smaak. Toch een maatje te groot voor de kleine museumzaal.

WINAND VAN DER KAMP